

ŠKOLNÍ ČASOPIS

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

číslo 82 - listopad 2015

PUC LÍK

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, VRATISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124

**I LETOS SPŘÁDALI ŠEŠTÁCI
SVOJE PAVUČINKY V ZUBŘÍ**

STR. 4

PÁR SLOV ÚVODEM

Uteklo to... Když se po prázdninách přijde do školy, člověku se zdá, že je ten školní rok nekonečný, ale po pár týdnech se to všechno jaksi rozhýbe, zvykneme si na pravidelný školní rytmus a najednou jsou před námi Vánoce. Krásné období...

Osmdesáté druhé číslo Puclíku za vámi přichází tradičně v předvánočním čase a jako vždycky přináší shrnutí nejdůležitějších událostí uplynulých týdnů. Hodně prostoru jsme tentokrát věnovali tématu, které se nás - ať už si to chceme připustit nebo ne - bezprostředně týká. Ano, jsou to uprchlíci. Názory se různí, ale každý z nás vnímá tyhle události po svém. Moc děkujeme všem, kteří byli ochotní se s námi o tomhle tématu bavit...

Tak tedy příjemné počteníčko...

Redakce

školní časopis
Puclík

přeje všem čtenářům

**krásné a spokojené Vánoce
a hodně štěstí a zdraví v novém roce**

CO NÁS ČEKÁ

AKCE A UDÁLOSTI NEJBLIŽŠÍHO OBDOBÍ

- 17. 12. 2015 Vánoční diskotéka
- 23. 12. 2015 Začátek vánočních prázdnin
- 20.-21. 01. 2016 Labradoří pac
ukázka výcviku terapeutických psů
- 28. 01. 2016 Pololetní vysvědčení
- 29. 01. 2016 Pololetní prázdniny
- 08. 02. 2016 Začátek jarních prázdnin

**PUCLÍKOVA
ŠUŠKÁRNA**

- Chlapci z 9.C si založili novou živnost. Pokud dopíší písemku před termínem, čistí širokému okolí brýle. Práci vykonávají rádi a zdarma, popřípadě za drobnou pozornost ve formě sladkosti. Jejich práci může s čistým svědomím doporučit i paní učitelka Svobodová, která po jejich odborném zásahu zjistila, že netrpí šedým zákalem, ale pouze zasviněnými brýlemi ☺!.
- Honza Bartoň a Michal Žák jsou oba zdatní sportovci a v tělocviku mají zhruba stejné výkony. Proto pojali nápad, že s novou paní učitelkou tělocviku budou mít i novou identitu, a jména si vyměnili. Když paní učitelka Šimonová zakřičí na Honzu, příběhne Michal a naopak. Jediné, co oba hochy zneklidňuje, je fakt, že v tělocviku teď za každé sprosté slovo klikují, takže je možné, že až paní učitelka jejich trik prokoukne, uklíkují se za malý podvod k smrti ☹.
- Tak jako každý časopis zajisté i náš Puclík má své příznivce i své kritiky. I když jsme se domnívali, že je to časopis šitý NA MÍRU všem, kdo do naší školy chodí, asi tomu tak není ☺. Pan učitel MÍRA Sláma nejenomže naše členky odmítá pouštět ve frontě na obědy dopředu, aby byly včas na schůzce redakce, ale poté, co zjistil, že momentálně osazenstvo naší redakce tvoří jen dámy, nazval náš časopis Bravíčkem! No fuj, to si pochopitelně nemůžeme nechat líbit! Tak MÍRA naší trpělivosti pomalu přetéká. Pane učiteli, šetřete s MÍROU kritiky směrem k nám, protože - jak praví známé přísloví - všeho s MÍROU! Zkuste nám raději dohodit nějaké šikovné, na výpočetku nadané chlapce do naší ryze dámské redakce, nebo zkuste nějakým tématkem či článkem přispět i vy sám ☺. Ale jinak se za to Bravíčko zas tak moc nezlobíme, chceme totiž se všemi žít v MÍRU...

OBSAH

▪ Pár slov úvodem	2
▪ Co nás čeká	2
▪ Puclíkova šuškárna	2
▪ Den hrůzy	3
▪ Pavučinkový výlet	4
▪ Sportovní odpoledne	5
▪ Školní rok v číslech	6
▪ Jen počkej, zajíci	7
▪ 8.C na kolech	7
▪ Adoptce na dálku	8
▪ Anketa	9
▪ Sloupečky	14
▪ Drakiáda s družinou	15
▪ Vyzvídali jsme	16
▪ Dobré sběrové našlápnutí	20
▪ Puclíkův turnaj v bowlingu	22
▪ Ekofanda	24
▪ Zlý sen	29
▪ Na slovíčko... ..	30
▪ Závodý MTBO	31
▪ Halloween v angličtině 8.C	32
▪ Perličky z naší školičky	33
▪ Jak jsme pracovali pod tlakem	33
▪ Vánoce s Puclíkem	34
▪ Ukázka dravců pana Zaleše	36
▪ Okénko ZŠ Slavkovice	37

Další dny už sice neobsahují tolik „šrocení“, zato všechny obsahují alespoň jednu hodinu spojenou s výpočetní technikou. Já jsem za to ráda, moji spolužáci však už takovou radost nemají, protože ono přece jen není jednoduché pochopit jazyk PHP a další nástrahy techniky.

Také není úplně fajn mít mluvnicki hned první hodinu ve čtvrtek, kdy už se člověk vidí buďto ve volných dnech víkendu nebo ještě v posteli či snad dospává to, co v noci nestihl. Rozhodně však moc nepřemýšlí nad pravopisem.

Zato pátek je celkem pohodový a všichni ho máme rádi nejen kvůli blížícímu se víkendu, ale také kvůli angličtině, protože to za námi chodí Američanka Mariana Rockwell, se kterou se vždy o něčem bavíme nebo něco hrajeme a podobně.

Letošní rozvrh tak není ani hrozný, ani skvělý... Je zkrátka náročný a jako každý rok plný učení.

Nina Křížová, 9.C

DEN HRŮZY

Jako každoročně se začátkem nového školního roku přišel i nový rozvrh hodin. Některá překvapení byla samozřejmě příjemná, jako třeba to, že zeměpisu je pouze jedna hodina týdně. Nemilé však bylo zjištění, že ve stejný den - a to úterý, kdy máme jako bonus i odpolední vyučování - máme také přírodopis a dějepis. V naší třídě jsou „...pisy“ neoblíbené z jednoho důvodu a tím je zkoušení. Samozřejmě že si každý rád poslechne povídání paní učitelky Hnízdilové o naší historii doplněné vlastními historkami nebo výklad o zvířatech a rostlinách či cizích zemích. Nikoho už však nebaví poslouchat svůj vlastní výklad, ze kterého však zná jen znění zadané otázky. Určitě každý zná situaci, kdy se při zkoušení nebo písemce musí úplně začít smát, protože nemá ani páru o tom, na co že se ho vyučující ptá.

Aby toho nebylo málo, naše paní učitelka třídní a zároveň češtinářka Renata Slámová se rozhodla, že nám bude dávat každou hodinu literatury písemné opakování na minulou látku. Svým způsobem je to lepší, protože se všechno učíme po menších dávkách, ale pro nás to má jeden ne zrovna milý háček. Literatura je v úterý! Stejně jako zeměpis a přírodopis je to jenom jedna hodina týdně, tím pádem není jiná možnost, kdy být zkoušen nebo psát písemku.

Z onoho „dne hrůzy“ už zbývají jenom tři hodiny. Z těch je jediný „nešrotící se“ předmět tělocvik. Do zbylých dvou hodin se toho tolik učit také nemusíme, a jelikož jsou před přírodopisem a zeměpisem, málokdo poslouchá výklad, protože se všichni musejí učit.

PAVUČINKOVÝ

Jana Humlíčková, 6.B

DVA DNY PLNÉ HER
A SOUTĚŽÍ V ZUBŘÍ

VÝLET

Od středy 16. září do čtvrtka 17. září 2015 jsme byli účastníky pravidelné akce pro žáky nově vzniklých šestých tříd, která má název Pavučinkový výlet. Byly to dva dny plné her, soutěží a pohádek, při kterých jsme se navzájem poznávali a spolu se svým třídním učitelem vytvořili nový kolektiv.

Ve středu jsme se sešli v půl osmé na chodbě školy, a když jsme byli všichni, vyrazili jsme pěšky do Zubří. Tam jsme si rozdělili chatky a ubytovali jsme se. Během dvou dní jsme si zahráli spoustu her a soutěžili v různých disciplínách. Také jsme si zaježdili na šlapadlech a zahráli ringo. Večer každá skupina předvedla pohádku, kterou si vybrala. Také nás čekala stezka odvahy. Večerka byla ve 22 hodin, ale málokdo ji dodržel ☺.

Druhý den jsme se sbalili a po obědě vyrazili na cestu zpátky do Nového Města. Za tyto dva dny jsme se navzájem poznali a mohla tak vzniknout nová přátelství...

SPORTOVNÍ

Kristina Poulová, 8.C

TURNAJ OSMÝCH TŘÍD

ODPOLEDNE

V pátek 18. září 2015 se uskutečnil sportovní turnaj 8. tříd. Touto akcí každoročně končí projekt O poklad Černého zubra aneb jak najít správnou cestu životem, který začal dvoudenním pobytem tehdy ještě sedmáků v Zubří. Celý turnaj zahájila paní učitelka Hnízdilová, zopakovala pravidla a mohlo se hrát...

Nejdříve byl na řadě volejbal dívčích družstev a poté florbal v podání kluků. První zápas sehrála 8.C proti 8.A, který nakonec skončil plichtou. Následoval souboj 8.A proti 8.B, který 8.A vyhrála. A jako poslední souboj v dívčí kategorii hrála 8.B proti 8.C. Teď šlo o všechno. Nakonec se céčko ujalo vedení, a tak to skončilo i v celkovém hodnocení. Druhá byla 8.A a třetí 8.B.

Dále byl na programu florbalový zápas kluků. Opět se zopakovala pravidla a zápas začal. Nejprve hrála 8.B s 8.C a také tady vyhrála 8.C. Poté začal zápas mezi 8.A a 8.B, který nakonec se svými zkušenými hráči vyhrála 8.A. Poslední souboj odehrála 8.A a 8.C, ve kterém áčko zvítězi-

lo. Celkově byla nejúspěšnější 8.A, 8.C byla druhá a 8.B třetí.

Následovalo udělení cen, padlo i pár pozápasních selfie a s hrdostí se šlo domů.

Děkujeme paní učitelce Knapčokové a Hnízdilové, pomocníkům a skvěle fandícím divákům za hezké sportovní odpoledne.

CESTA DO AUSTRÁLIE

Barbora Mikešová, 8.C

22. září 2015 se celý druhý stupeň sešel v kulturním domě na vzdělávacím pořadu o Austrálii. Program trval dvě vyučovací hodiny.

V první části jsme se něco dozvěděli o východní Austrálii. Poté byla si pětiminutová předstávka a pokračovali jsme druhou částí, ve které jsme si po-

vídali o západní Austrálii. V této části mě nejvíce zaujalo povídání o novém státu, který založil farmář, jemuž se nelíbily daně, které musel odvádět,

a tak vyhlásil Austrálii válku a poté si vytvořil vlastní stát (díky jednomu zákonu). Potom pořad skončil a my jsme se vrátili zpátky do školy.

2015-2016

ŠKOLNÍ ROK V ČÍSLECH

třída	třídní učitel	chlapci	dívky	celkem	umístění	náhradní tř. učitel
1.A	Ivana Fousková	11	13	24	přístavba	D. Machová
1.B	Dita Machová	11	13	24	přístavba	I. Fousková
2.A	Markéta Součková	11	9	20	přístavba	M. Budíková
2.B	Marie Budíková	10	10	20	přístavba	M. Součková
3.A	Miroslava Kotovicová	11	9	20	přístavba	M. Ondráčková
3.B	Markéta Ondráčková	10	10	20	přístavba	M. Kotovicová
4.A	Pavčina Poláčková	15	9	24	přístavba	V. Buchtová
4.B	Viera Buchtová	15	8	23	přístavba	P. Poláčková
5.A	Pavla Sedláková	14	16	30	hl. budova	M. Žďánská
5.B	Marcela Žďánská	17	14	31	hl. budova	P. Sedláková
6.A	Dagmar Svobodová	10	15	25	hl. budova	E. Oravcová
6.B	Petr Smékal	17	10	27	hl. budova	M. Janíčková
6.C	Marcela Slámová	14	12	26	hl. budova	H. Knapčoková
7.A	Radka Havlíčková	8	15	23	hl. budova	M. Jurek
7.B	Ivona Kovačičová	10	12	22	hl. budova	J. Klementová
7.C	Jana Klementová	9	12	21	hl. budova	I. Kovačičová
8.A	Jaroslava Gregorová	15	9	24	hl. budova	M. Pinterová
8.B	Monika Pinterová	11	11	22	hl. budova	J. Gregorová
8.C	Miroslav Sláma	9	15	24	hl. budova	M. Slámová
9.A	Erika Oravcová	13	7	20	hl. budova	D. Svobodová
9.B	Jitka Matoušková	10	10	20	hl. budova	J. Hnízdilová
9.C	Renata Slámová	9	12	21	hl. budova	M. Pinterová
1. stupeň		125	111	236	10 tříd	
2. stupeň		135	140	275	12 tříd	
CELKEM		260 chlapců	251 dívek	511 žáků	22 tříd	

Učitelé: **32**

Vychovatelé ŠD: **3**

Asistenti: **3**

Ostatní zaměstnanci: **7**

VÍKENDOVÝ ZÁJEZD DĚTÍ A RODIČŮ

JEN POČKEJ, ZAJÍCI!

Mgr. Pavlína Poláčková

Lední revue, tak to tu ještě nebylo! Za více než desetiletou tradici konání víkendových zájezdů rodičů a jejich ratolestí se poprvé v nabídce objevila lední revue.

Nezapomenutelný, již téměř kultovní příběh vlka a zajíce z populárního animovaného seriálu ožil v odpoledních hodinách v sobotu 17. října 2015 v parádní ledové show v brněnské DRFG Aréně. Na padesát tančících krasobruslařů v krásných kostýmech doplnilo úžasné sólové kreace mistra světa v krasobruslení Tomáše Verneru.

V dopoledních hodinách si na své přišli milovníci romantiky a starých časů. V Letohrádku starobylého šlechtického rodu Mitrovských, kde svého času pobýval dokonce sám francouzský císař Napoleon I. Bonaparte, navštívili výstavu, která je vrátila o sto let zpátky, na konec 19. a počátek 20. století do období secese. Ukázala nejen tehdejší vybavení

kuchyní s dnes již téměř neznámými přístroji, ale také jídelnu s velkou, slavnostně prostřenou tabulí nebo originální, elegantní šaty, slunečníky, klobouky, obuv či bižuterii. Dětské osazenstvo si vyzkoušelo vážení mouky na klasických starých vahách, navrhlo dobový klobouk, eventuálně vyplnilo zajímavý pracovní list.

8.C NA KOLECH

Radka Havelková a Eva Pelikánová, 8.C

Ve středu 23. září 2015 se naše třída vydala na výlet. Jelikož to bylo odpoledne po škole, čekali jsme malou účast. Nakonec vyjelo k Jiříkovicím sedm lidí včetně pana učitele Slámy.

Po zdolání Harusáku jsme si užili výhled na okolí Nového Města. Občerstvili jsme se a vyrazili z dlouhého kopce až do Slavkovic. Ten sjezd jsme si ale neužili, protože někdo (ehm.. pan učitel) zpomaloval.

Přijeli jsme ke slavkovické škole, kde si každý odložil kolo. Paní učitelky byly milé a dovolily nám prohlédnout si jejich školu. Uvařily nám čaj a my jsme mezitím rozdělali na zahradě oheň a sedli si kolem

něj. Po chvíli se k nám připojili další spolužáci, a když jsme byli v plném počtu, opekli jsme si špekáčky.

Když nám slehlo, rozhodli jsme se jet na malý průzkum po Slavkovicích, zatímco si učitelé povídali. Navštívili jsme Grakyho Sama (slavný Youtuber) a jeho malou sestřičku. Poté kluci předvedli pár tričků na kolech, načež se je holky bezvysledně snažily zopakovat.

Přijeli jsme zpátky za panem učitelem, kvůli zimě jsme se semkli kolem ohně a začali debatovat. Po chvíli nám byla taková zima, že jsme se museli postavit a na rozproudění vyfotit pár selfiček. Když jsme konečně vyfotili to správné, vydali jsme se na zpáteční cestu přes Petrovice. Po cestě se od nás oddělilo několik spolužáků a do Nového Města jsme dorazili promrzlí, ale plní skvělých zážitků z dobře prožitého dne.

ADOPCCE NA DÁLKU

Mgr. Pavlína Poláčková

VŠUDE TAM, KDE JE ČLOVĚK, JE MÍSTO PRO DOBRÝ ČIN

Rok se sešel s rokem a z indické Karnatáky k nám přiletěl během letních prázdnin pozdrav v podobě dopisu od Kirana, jehož studium podporujeme v rámci našich charitativních aktivit.

Přeji spoustu letních a milujících pozdravů vám všem. Při psaní tohoto dopisu doufám, že se máte dobře a chystáte se na léto. (Dopis byl psán v červnu.) Děkuji vám mnohokrát za váš milý dopis i dárek - knihu o Praze, který jste mi poslali. (Jednalo se o dárek k narozeninám.) Také děkuji za narozeninovou pohlednici, kterou jste mi všichni podepsali. Jsem za ně moc vděčný.

U nás doma je všechno v pořádku. Má sestra čeká miminko, očekávaný termín porodu je v květnu příštího roku. Jsem moc rád, že ze mě bude strejda. Měli jsme tu hezké oslavy Sankranti a Yuga Gandhi festivalů. (Jedná se o populární hinduistické, tedy náboženské festivaly.) Doufám, že se vaše vánoční, novoroční a velikonoční oslavy vydařily.

Léto bylo i letos velmi horké. Všechny vodní zdroje úplně vyschly, a proto vyrostly velmi vysoko ceny jídla. Mnoho lidí onemocnělo kvůli vysokým teplotám. Teď čekáme, až začne monzunové období a modlíme se za déšť.

Co se týká mých studií, tak jsem v nedávné době dokončil poslední zkoušky čtvrtého semestru a nyní pokračuji ve studiu v pátém semestru. Tvrdě pracuji na svých studijních výsledcích s vaší laskavou pomocí. Nakoupil jsem potřebné doplňky pro tento školní rok. Moc vám děkuji. Obsadil jsem druhé místo v soutěži v kriketu, která probíhala na naší škole.

Společnost, která se stará o naše studium, pro nás uspořádala tábor – jako ostatně každý rok. Zúčastnil jsem se se svými kamarády a moc jsme si užili účast na aktivitách, které pro nás byly nachystány. Jednalo se o hry, soutěže a kulturní program. Ve třídě jsme debatovali na téma „vnitřní rozvoj“. Jak jej docílit? Především používáním zdravého rozumu, empatií (vcítěním se do pocitů ostatních), popřípadě meditací.

Celá naše rodina vám přeje krásné léto, prázdniny plné odpočinku a pohodový nový školní rok.

Zdraví vás

Kiran

ANKETA

**TENTOKRÁT
O UPRCHLÍCÍCH**

NAŠE OTÁZKY - VAŠE NÁZORY - JAK TO VIDÍ ŽÁCI A UČITELÉ

Slyšíte to kolem sebe na každém kroku. Uprchlíci... Pustíte televizi - uprchlíci. Pustíte rádio - uprchlíci. Otevřete noviny - no jo, zase... Je jasné, že je to problém, jehož velikost si ještě před půlrokem málokdo pořádně uvědomoval, ale dnes už nikdo nepochybuje o tom, že se svým způsobem dotýká každého Evropana. Dotýká se tedy i nás všech. Velká část lidí hází všechny uprchlíky do jednoho pytle, nerozlišuje důvody, pro které se rozhodli opustit svou vlast, a hlavně pro ně nemá moc přívětivých slov. Důvodem toho všeho je strach z neznámého, nepoznaného a nepředvídatelného. I když má Česká republika kliku, že téměř nikdo z uprchlíků zde nechce dobrovolně zůstat a ti, kteří se u nás přece jen objevili, chtějí jen přejít přes naše území a pokračovat v cestě do dalších zemí, přesto v nás rostou obavy.

A tak jsme se rozhodli, že zeptáme na váš názor... Část oslovených nám odpovědět nechtěla, někteří odpověděli tak, že se to nedá publikovat, a pak se našlo několik jedinců, kteří se s námi o své upřímné pocity podělili. Těmto lidem moc děkujeme a vážíme si jich... Anketa má nezvykle velký rozsah, ale těm, kteří byli ochotni odpovědět, jsme chtěli dát prostor, aby své myšlenky mohli bez omezení vyjádřit.

ŽÁCI

- 1. otázka:** Co ti připadá lepší? Zůstat v zemi, kde se válčí nebo kde je hlad, a riskovat tím život své rodiny, nebo se snažit dostat do jiné země, která je bezpečná, a riskovat život rodiny při nelegálním přesunu (třeba utonutí atd...)?
- 2. otázka:** Myslíš, že se dá snadno rozlišit ekonomický uprchlík, který utíká z chudé země do bohatší za lepším životem, od uprchlíka, který utíká před válkou nebo pronásledováním? Jak je rozpoznat?
- 3. otázka:** Jak by se podle tebe dalo nejlíp pomoci lidem, které v jejich zemi ohrožuje válka nebo bída a hlad?
- 4. otázka:** Vybaví se ti nějaká historická událost nebo etapa, kdy i lidé z naší země utíkali do zahraničí?
- 5. otázka:** Máš v souvislosti s vlnou uprchlíků, která se šíří Evropou, z něčeho obavy?

Martina Mašková, 8.C

1. Odejít je sice jednodušší, ale správnější by bylo si to vyřešit sám ve své zemi.
2. Já myslím, že je to velmi těžké je od sebe rozpoznat.
3. Lidé by si to měli vyřešit sami.
4. Takové množství lidí snad z ČR nikdy naráz neutíkalo.

5. Ano, z těch lidí. A aby zde válka taky nevypukla.

Roman Svoboda, 8.A

1. Kde je hlad. A dostat se jinam...
2. Určitě se dají odlišit. Ekonomický uprchlík se bude snažit sehnat práci a bude za ni rád a jiný uprchlík, tomu to bude myslím jedno.

3. Asi poslat jídlo nebo se pokusit je umířit.
4. Za 2. světové do Ameriky, protože měli strach a báli se.
5. Z kriminality...

Tomáš Chudoba, 9.C

1. Zůstal bych a bojoval.

2. Vyjde to nastejno. V ČR a okolních zemích je nedostatek pracovních míst.
3. Poslal bych tam armádu.
4. Před 2. světovou válkou a v dobách totality, kdy lidé odjeli na dovolenou a už se nevrátili.
5. Zavedení jejich kultury u nás...

Iva Šmídová, 9.A

1. Přesunula bych se, než by mi vyvraždili celou rodinu, protože tam je větší riziko.
2. To je těžký... nevím.
3. Dovážet jim suroviny, budovy na bydlení...
4. 2. světová válka.
5. Že jich tady bude až moc.

Valérie Bártová, 9.C

1. Určitě se přesunout do bezpečnější země nebo alespoň do bezpečnější části dané země. Ale při riskování života svého nebo nějakého člena rodiny to vyjde skoro nastejno, můžou zahynout doma nebo při cestě. A i když se dostanou ze země, kdo jim zaručí, že zůstanou všichni pohromadě, že je někdo nerozdělí a pak už se neuvidí?
2. Před tím, než jsem nad tím opravdu začala přemýšlet, jsem si myslela, že ekonomický uprchlík je ten, kdo má na sobě pěkné a značkové oblečení, což jsem viděla v televizi mockrát. Také dost často uprchlíky, kteří mají mobily nejmní za několik tisíc, a myslela jsem si, že ti vůbec pomoc nepotřebují. Částečně jsem

měla i pravdu, ale někteří ji opravdu potřebují, i když to moc nevypadá. Vždyť je pravda, že kdybych se stěhovala z domu, tak bych si vzala to nejlepší, co mám, a ne to špinavé nebo roztrhané ☺. Ale rozdíl je v tom, čeho si uprchlík váží. Uprchlík, který utíká před válkou a pronásledováním, je rád, že se dostane do jiné země, a nestěžuje si, že dostává málo jídla, že chce vlastní bydlení a né bydlet v táboře se všemi ostatními. A navíc si myslím, že takoví uprchlíci nemají ani moc peněz, takže se nedostanou ani do Evropy, spíš se usadí v okolních státech blízko své země, kde jsou aspoň trochu více v bezpečí. Ekonomický uprchlík cestuje za lepším životem a využívá situace ve své zemi, i když mu tam - alespoň zatím - nic nehrozí. Nadává, že si myslel, že to v Evropě bude lepší, že budou dostávat více jídla a tak, než aby byl rád, že něco dostal.

3. To je těžká otázka... Jak zastavit válku? Jak získat nebo vypěstovat v zemi, kde se válčí, jídlo? Jak jim dát práci, aby se uživilí?
4. Když tu byl jiný režim a lidé emigrovali do jiných států, ale to jich nebylo tolik jako uprchlíků dnes.
5. Ano... Z toho, že nám zkazí celou naši zemi, kulturu, zvyky a nasadí tady ty jejich: náboženství, ženy budou muset být zahalené, budou bezprávné a tak... Ale nejvíce se bojím toho, že zkazí, nepochopí a budou chtít zrušit nebo zakázat naše Vánoce a Ježíška! Ví

vůbec, co to je? A slaví je u nich?

Tereza Šebková, 9.C

1. Pro mě je to hodně těžká otázka. Já bych se zřejmě snažila dostat do jiné země, i když bych mohla přijít o svoji rodinu, ale měla bych pocit, že jsem alespoň něco pro záchranu své rodiny udělala.
2. Myslím, že to úplně rozeznat nejde. Možná se to dá poznat alespoň tak, že ten, který utíká před válkou, se úporně snaží dostat pryč, udělá proto vše, i kdyby měl riskovat svůj život. Podle mě ekonomický uprchlík se nebude tolik snažit, a pokud se vyskytne velké nebezpečí, vrátí se zpátky do své země. Nebude mít takovou odvahu.
3. Začít nějak řešit situaci v těch zemích a v rámci možnosti dát základní životní potřeby lidem, co přicházejí do Evropy, ale při tom myslet na ochranu nás občanů.
4. Já si na žádnou takovou událost nepamatuji. Ale v jednom seriálu jsem viděla, jak Němci z východního Německa přesídlovali do západního Německa. Bylo tam také vidět, jak východní Němci nechávali svá auta v Praze.
5. Docela ano, bojím se, že jich k nám přijde moc. Mám strach, že si nebudou vážit toho, že jsme je tu nechali. Budou se k nám chovat škaredě a začnou se nad nás povyšovat.

Nina Křížová, 9.C

1. Myslím, že je lepší utíkat, a to i přes to, že někdo z mojí rodiny zahyne jakoby náhodou nebo nepozorností, než zůstat v zemi, kde je prakticky jasné, že nás někdo zabije. Připadá mi totiž hrozné jenom čekat na smrt nebo na to, až někdo přijde a odvede nás pryč. Kdyby třeba v naší zemi vypukla

zemi uklidnila. Pokud by tam byla válka, tak to je asi složité, protože by asi nikdo neposlušal nějakou holku z bůhvíodkud, která říká, že by se v jejich zemi nemělo válčit. A pokud je někde bída a hlad, tak by se těm lidem měly poslat nějaké finance nebo potraviny. To však také není jednoduché, protože většina lidí by řekla, že když s penězi nešetří-

5. Uprchlíci mi nedělají nějakou těžkou hlavu, oni tady byli prakticky vždycky, jen ne v takovém množství. Bojím se jen toho, že tady jednou bude hodně muslimů a všechny ženy budou muset nosit takový ten oblek, kdy jim koukají jenom oči, nanejvýš obličej. Viděla jsem je ve Vídni a v Itálii, a dokonce se v těch stejných oblecích musely i koupat a

válka, snažila bych se sehnat peníze na to, abych se svojí rodinou mohla utéct někam pryč, třeba do USA, do Kalifornie, tam by se mi asi líbilo nejvíc.

2. Myslím, že je nelze rozpoznat jen tak na první pohled. Oblečení budou mít asi všichni podobné a podle toho, jestli mají vlastní auto nebo ne, to mi nepřijde jako dobrý rozdíl.
3. Nějak bych se snažila zařídit, aby se situaci v jejich

li, tak teď musejí nést následky. Za to ale může nést vinu vláda, ale taky nemusí. Anebo by mi někteří řekli, že jim nemohu zaručit, že jejich peníze opravdu dojdou tam, kam říkám, což je pravda.

4. Myslím, že někdy probíhalo nějaké stěhování národů, ale kdy a jak, to už nevím. Ale asi se stěhovali i lidé z naší země. Jinak mě napadá ještě komunistický režim, kdy někteří utíkali do Rakouska a jiných zemí.

to mi přijde hrozné. Nebo to, že muži budou mít několik manželek a ženy nebudou mít vůbec žádná práva...

Michaela Heralová, 9.C

1. Rozhodně bych se snažila přesunout.
2. Nevím, určitě je nepoznáme díky tomu, jak vypadají, ale díky jejich názorům.
3. Dovážet potraviny, příspěvkové nadace, doktoři...

4. 2. světová válka a doba totality.
5. Ano. Už takhle je nás tu moc a teď už nás tu opravdu bude hodně. Plus teda taky to, že nám budou vytlačovat naši kulturu a nás taky.

Beata Dudová, 9.C

1. Na to je celkem těžké odpovídnout. Myslím si, že to vyjde asi nastejno. Tak či tak může daný člověk zemřít, ať už zůstane v nebezpečné zemi nebo se pokusí přesunout někam jinam.
2. Uprchlík utíkající před válkou nebo pronásledováním by měl být vděčný za každou maličkost. Opakem toho je uprchlík, kterého jsem viděla na internetu – hrozně si stěžoval, jak jim v táboře nevaří hamburgery a mají jen chleba a vodu... Takový člověk určitě putuje jen za pohodlnějším životem.
3. To opravdu netuším. Přece jenom - jak se dá zastavit válka? Jak zajistit všem lidem jídlo? Je to vůbec možné? Ale to, že za námi

z Afriky někteří lidé přicestují, podle mě ničemu z těchto věcí nepomůže.

4. Když tu nebyl moc dobrý režim a lidé emigrovali do Ameriky nebo do jiných států.
5. Že se nebudou umět přizpůsobit a celou naši kulturu si předělají podle sebe.

Radka Havelková, 8.C

1. Radši bych se snažila dostat do jiné země.
2. To asi rozpoznat nejde.
3. Měli bychom jim poskytovat vodu, potraviny a také léky.
2. Světová válka.
4. Ano, třeba z toho, že sem přinesou různé nemoci.

Eva Pelikánová, 8.C

1. Kdybych měla prostředky a možnost odejít i se svou rodinou, šla bych a neriskovala jejich životy. Kdybych však měla odejít sama a snažit se uchytit, asi bych to přenechala někomu jinému a schopnějšímu a zůstala.

2. Snadno určitě ne, ale lze poznat člověka, který je rád i za to málo, co můžeme nabídnout, od toho, co si stěžuje a nesnaží se alespoň trochu přizpůsobit. Snad bych i řekla, že těch, co utíkají do bohatší země za lepším životem, je většina. Takže nejde pouštět jen ty, co projdou nějakou „kontrolou“.

3. Tak rozhodně bych jim tam neposílala víc zbraní a armádu. Myslím, že to může situaci jen zhoršit.
4. Celé mi to připomíná stěhování národů. Jako etapa nebo událost by se dala považovat I. a II. světová válka.
5. Samozřejmě. Do konce roku jich můžou přijít dva miliony, ale to je jenom část, která měla prostředky dostat se z jejich země. Časem za nimi přijdou jejich rodiny a to číslo se může hodně zvětšit. Na druhou stranu - není to tak dávno, co jsme my utíkali z naší země a zažili jsme něco podobného z jiného úhlu.

*Anketu žáků připravily Veronika Fialová a Kristina Poulová, 8.C
Michaela Herálová a Valérie Bártová, 9.C*

UČITELÉ

Mgr. Jaroslava Hnízdilová

Donedávna jsem si myslela, že tomuto pojmu rozumím, vždyť se jedná o úplně jednoduchou věc. Ohrožený člověk, rodina potřebuje pomoc a dostane ji.

Dnes již o tom nejsem vůbec přesvědčena. Tento problém nás začíná rozdělovat, nutí nás k zamyšlení, provokuje nás k vynášení soudů a především v nás budí obavy z budoucnosti.

Uprchlíci byli i v minulosti. Lidé z naší země utíkali po roce 1620 z náboženských důvodů, v 19. století nebyla práce, před 2. světovou válkou prchali Židé, po roce 1946 a 1948 lidé pronásledovaní

komunisty. Byli vděční za poskytnutí azylu a ani je nenapadlo diktovat si podmínky. A ještě něco - mnoho z nich se po vyřešení situace chtělo nebo i vrátilo domů.

Dnešní uprchlíci proudící do Evropy mně připadají jiní. Proč? Před válkou utíkají mladí muži, kteří by podle mého názoru měli jít svoji zemi bránit. Nejsou vděční za poskytnutí ubytování a jídla. Diktují si, co chtějí a kam chtějí. Vím, že vždycky je slyšet ty nejasnější a v nich pak zaniká zlomek těch, kteří opravdu pomoc potřebují. Nejhorší na tom je, že ti nejpotřebnější a nejohroženější vůbec neutíkají a zůstávají v oblastech konfliktů.

Nejvíce mě šokovalo prohlášení mladého člověka, který řekl, že dneska je nejlepší být uprchlíkem, protože dostanete práci a být.

A teď jak z této situace? Nevím, ale mám pocit, že Evropa a její politici něco zaspali, že USA a Rusko se příliš vměšují do života jiných států a poskytují tak prostor silám, které nemají dobré a mírumilovné úmysly.

Mgr. Hana Knapčoková

Stejně jako většina mám z velkého přísunu uprchlíků do Evropy trochu obavy. Co s nimi? Kde budou žít? Kdo je bude živit? Neohrozí naše bezpečí?

Měli bychom si však uvědomit, že jsou to lidé jako my. Vzdali se svých domovů, přátel, příbuzných a ze strachu o své životy se vydali do ne-

známa. Po cestě plné útrap je čekají nejen zima a těžké podmínky, ale především nevráživost a nepřijetí ze strany Evropanů. Přitom jen chtějí to, co má každý z nás - život v míru, bez válek a strachu.

Mgr. Jitka Matoušková

Když se podíváme do historie, tak lidé se vždy přesídlovali či prchali, a to buď z ekonomických či politických důvodů. Podívejme se třeba, kolik Čechů žije v Americe či v Německu, a u nás se zase usídlily jiné národnostní menšiny. Pokud respektuje ten, který přesídlí, zákony a zvyky země, do které se přesídlí, je vše v pořádku.

Zpočátku se nejednalo o velké masy lidí, tudíž to přijímací země zvládaly a byly schopné se o tyto uprchlé jedince v začátcích postarat a pomoci jim k tomu, aby si mohli vytvořit podmínky pro práci a bydlení. To, co se děje nyní, doslova otřásá hranicemi jednotlivých zemí a podstatou společenství Evropy.

Evropa je bohatý kontinent a láká svou schopností se o uprchlíky postarat. Jenomže tady je právě problém - v jejich obrovském množství. Jak poslouchám zprávy, tak dochází k tomu, že tam, kde byly volné hranice, se zase staví ostatné dráty. Evropští politici jsou zaskočení, hledají možnosti, jak tuto situaci vyřešit. O všechny se postarat nemůžeme, nakonec je víc ekonomických uprchlíků než politických. Co s tím? Vracet je? Udělat pořádek v zemích, odkud uprchlíci přicházejí? To

asi v našich silách také nebude, můžeme jim snad finančně pomoci. Ale určitě to neřešit nenávisť.

Ať prchají z jakéhokoliv důvodu, jsou to lidé v nesnázích. Prostě je to dost velký problém, který se bude muset řešit. Politici mají před sebou těžký úkol. Držím palce Evropě, ať tento problém se ctí ustojí a snad i vyřeší...

Mgr. Renata Slámová

Informace o vlně běženců ve mně vyvolávají neklid, obavy a strach. Myslím si, že ne všichni ti lidé, kteří teď procházejí Evropou, jsou lidé stížení válečnými útrapami. Někteří pouze využili situace a rozhodli se „hledat štěstí“ a lepší živobytí v Evropě. Neptej jim nic zlého, ale Evropa nemůže být spasitelem všeho utrpení na planetě. Spousta našich má dost starostí sama se sebou, také by ráda žila důstojněji. Zatím musí přihlížet, jak denně proudí toky peněz na pomoc uprchlíkům, a to i za podmínek, kdy víme, že tito lidé NIKDY nepřijmou naše pravidla a zákony.

Pomoci bychom měli určitě lidem v nouzi. K ekonomicky a jinak motivovaným migrantům necítím vůbec nic a z Evropy bych je co nejrychleji poslala zpět do zemí, odkud přišli.

Riziko ale musí posoudit jiní. Ale hlavně - nejen Evropa, ale i ostatní země by měly usilovat o co nejrychlejší řešení konfliktů, které migrační vlnu spustily. Dřív než tato vlna smete nás!

UPRCHLÍCI SLOUPEČKY

Tereza Šebková, 9.C

DVA NÁZORY

Mgr. Dagmar Svobodová

NA JEDEN PROBLÉM OČIMA UČITELE A ŽÁKA

TERKA

Když se někoho zeptáte na otázku, co se teď ve světě nejvíce řeší, většina vám odpoví - uprchlíci. Toto téma hýbe celým světem a také u nás v redakci se tento problém řeší. No a proto jsme se rozhodly i my ve Sloupečcích, že napíšeme svůj názor.

Myslím, že na problém uprchlíků nelze nahlížet černobíle. Nejde se zachovat jako rasista a vzkazovat všem těm nešťastníkům, že je sem nikdo nezval. Ale na druhou stranu nesmíme být naivně idealističtí a všechny tady s otevřenou náručí vítat.

Nikdo z nás si jejich životní situaci nedokáže představit. Žili v místech, kde každou minutu hrozilo, že přijde bombardování, kde si nemůžete být jistí životem, kdykoliv jen vyjdete do obchodu nebo do školy. Není divu, že utíkají. Doufají, že najdou místo, kde budou moci spát klidným spánkem beze strachu, a chtějí, aby jejich děti nemusely celý život trpět jako oni, a jsou proto ochotní vsadit všechny peníze na jednu kartu a odjet do neznáma.

Měli by ale pochopit, že Evropané nejsou tak schopní a úžasní, jak si asi myslí. I nejlepší politici a diplomaté jsou překvapení, zmatení a je pro ně těžké tu situaci řešit. Nikdo nemůže čekat, že za pár týdnů bude vše perfektně zorganizované, každý dostane pěkné bydlení, dostatek peněz a dobrou práci. To je naprosto nemožné. Důležité taky je, aby si uvědomili, že se vyskytují v jiné kultuře s jinými hodnotami, pravidly a zvyklostmi, a je naprosto nezbytné, aby je respektovali, protože jinak to pro nikoho nemůže dopadnout dobře.

Uprchlíká krize je pro Evropu důležitou výzvou. Jde o situaci, kdy by se nikdo neměl řídit strachem, předsudky a být zaslepen mocí. Všichni si musí uvědomit, že jediné, o co jde, je

ochránit každou zemi a její občany a co nejlépe pomoci všem zoufalým běžencům.

Teď není čas zdržovat se hádkami mezi jednotlivými politickými proudy a stranami nebo mezi jednotlivými evropskými národy. Teď se hlavně musíme spojit, držet při sobě a uvažovat jako lidi. Jako lidi se srdcem, svědomím a jako lidi beze strachu, protože strach je v téhle situaci tím úplně nejhorším rádcem...

DARKA

Už od začátku školního roku hýbe celou naší redakcí aktuální téma, kterého jsou plné noviny, televize i internet – uprchlíci. My, dospěláci, přijdeme do redakce, holky to rozebírají ze všech stran, a když se konečně dostane i na jiná témata (třeba kdo odevzdal či neodevzdal nějaký článek ☺), je skoro konec a příští týden pro změnu to samé. A tak nás holky přesvědčily, abychom se tomuto tématu v prvním čísle časopisu v letošním školním roce věnovali...

Ve Sloupečcích vždy vyslovujeme s Terkou svůj názor, ale dnes popravdě úplně přesně nevím, co si mám myslet, protože všechny informace nám předkládají tiskové agentury, které od sebe navzájem zprávy přebírají, a obyčejný člověk podle mne nemá u spousty věcí (a to se netýká jen uprchlíků) šanci zjistit, jak se věci ve skutečnosti mají. Sama mám zkušenost z Izraele, kde jsem asi před osmi lety měsíc se svou rodinou pobývala.

Asi v polovině pobytu mi vyděšeně telefonovala maminka s tím, že u nás hlásili ve zprávách, že se tam vyostřila bezpečnostní situace a že má o nás strach. Do té doby jsme nic nevěděli a pak to začalo – počítali jsme vojenská letadla a ejhle, ono jich za den letělo o tři víc. Zdálo se nám, že najednou potkáváme v rezortu, kde

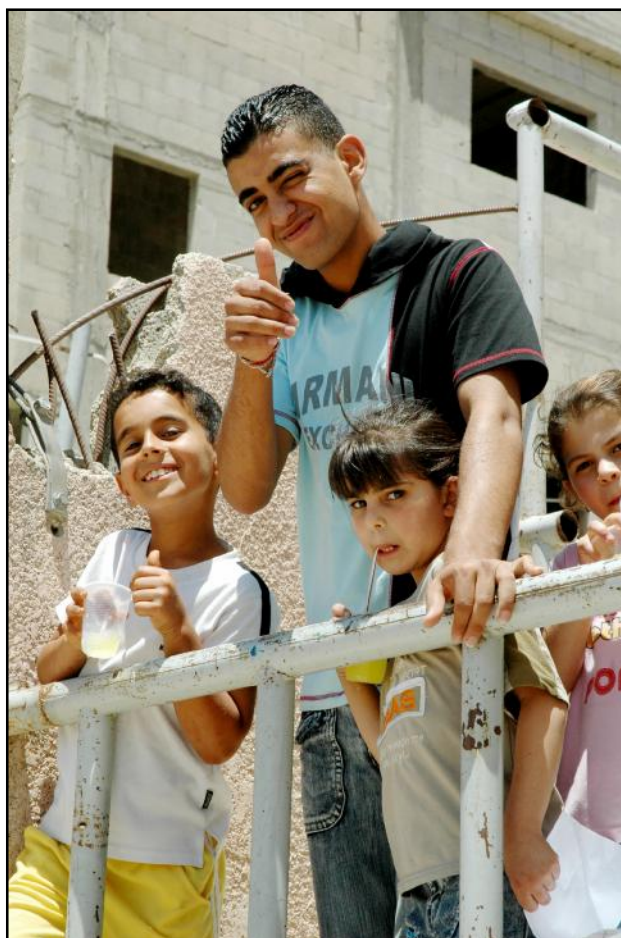
jsme bydleli, víc „bezpečáků“ než obvykle, a když nám z recepcy volali, zda je vše v pořádku, asi si dokážete představit, co se nám všechno rojilo v hlavách...

Proč to teď ale píšu? Zdá se mi, že to se současnou situací souvisí. Denně jsme masírováni příběhy utečenců, ale nejsem si jistá, zda skutečně víme, co se v jejich zemích děje. Naprosto chápu lidi, kteří utíkají, aby si zachránili holý život. Tady je určitě povinností každého člověka pomoci nebo finančně podpořit organizace, které těmto lidem pomáhají. Při zprávách například o tom, jak tzv. Islámský stát zachází se ženami, jak násilím odvádí ještě téměř děti do bojových jednotek, totiž naskakuje husí kůže a myslím, že tu hrůzu si snad nedokážeme ani představit.

Bohužel, nad celou situací mi zůstává jedno velké ALE... Spousta uprchlíků totiž nepochází přímo z oblastí válečných konfliktů (i když to často tvrdí), spousta z nich jsou mladí muži, kteří by podle mého názoru měli za svou zemi bojovat a ne tam nechávat rodinu s vidinou, že jim připraví někde v Evropě „lepší život“ a oni za nimi pak přijdou. Pokud je tam totiž opravdu tak nebezpečně, jak si mohou být jistí, že se shledají? A proč často uprchlíci nechtějí do nejbližší bezpečné země, ale trvají na Německu či severovýchodních zemích?

Zůstává prostě hodně otazníků a nevím, zda k jejich vyřešení máme dostatek informací. Tak-

že kdybych svůj názor shrnula, asi by ho vystihla věta: „Podej ruku tomu, kdo to skutečně potřebuje a ocení, ale nedělej ze sebe hlupáka!“ (milá Evropo...)

DRAKIÁDA S DRUŽINOU

Michaela Heralová, 9.C

Ve středu 7. října 2015 jsme se odpoledne vydali na kopec u Třech křížů pouštět draky. Účast byla stejně jako minulý rok hojná. Nad naše hlavy se vzneslo přes dvacet draků různých barev, velikostí a taky úspěšností vzletu a délky letu.

Některým drak vydržel na nebi opravdu dlouho a podařilo se jim ho ukočírovat a někdo jiný, ač se snažil, jak se snažil, tak mu na obloze dlouho nevydržel. Ale každý dráček nějakou chvilku ve vzduchu plachtil. Na konci se všichni společně vyfotili a dostali sladkou odměnu. Nejvýše se drak dostal paní učitelce Roušové v okamžiku, kdy už všichni skončili. Děkujeme účastníkům drakiády a jejich doprovodu - někdy opravdu početnému ☺ - za účast a příští rok se těšíme znovu...

VYZVÍDALI

TENTOKRÁT PANÍ UČITELKA

JSME

**BARBORA
ŠIMONOVÁ**

- působí na naší škole od začátku letošního školního roku, je nejmladším členem pedagogického sboru
- učí tělesnou výchovu a anglický jazyk
- sportu se věnuje i ve volném čase - ráda běhá, plave, hraje volejbal nebo tenis
- kromě sportovních aktivit má ráda také hudbu, cestování a spánek
- navštívila spoustu zemí - Slovensko, Rakousko, Německo, Francii, Chorvatsko, Itálii, Lucembursko, Dánsko, Maltu
- ráda by se podívala do Anglie, Nizozemí a na Nový Zéland
- na lidech si cení upřímnosti, skromnosti, poctivosti a ochoty pomáhat druhým
- vadí jí nafoukanost, arogance, nesnášenlivost a pomluvy
- touží po celkové životní spokojenosti, po cestování a ráda by se věnovala výcviku vodících psů
- líbí se jí hra na housle, chtěla by se to sama naučila
- vyhovuje jí pohodlné a sportovní oblečení - rifle, botasky a triko jsou jejími favority
- nerada umývá nádobí
- ideální dovolenou si představuje jako kombinaci sportu, cestování a lenošení v nějakém hezkém státě s pěknou krajinou, kde není ani horko, ani zima - třeba ve Švýcarsku nebo v Nizozemí
- nejoblíbenější:

film	Marečku, podejte mi pero, Muž na laně
skupina	Divokej Bill, Support Lesbiens
zpěvák	Rihanna, Justin Timberlake
kniha	Harry Potter, Tři muži ve člunu
jídlo	těstoviny, čokoláda
barva	fialová, zelená

Co jste dělala o prázdninách? Byla jste někde na dovolené?

Letos jsem byla v Chorvatsku na týden. Tam jsme byli na jachtě, takže jsme jezdili tak všude možné po moři a podívali jsme se do takových oblastí, kam se normální člověk nepodívá. Taky jsem byla týden v Třeboni...

Měla jste v dětství nějakou hračku, na kterou dodnes vzpomínáte?

Hračku? To se musím zamyslet... Asi spíš takový klasický hračky, jako jsou panenky, plyšáci a tak... Nic zvláštního asi ne.

Čím jste se chtěla stát jako malá?

Chodila jsem na balet, takže asi baletkou nebo tanečnicí. Časem se to změnilo.

Zvládla byste ještě něco z baletu?

Možná mi zůstala dobrá pohyblivost, ale jinak bych si už asi na moc věcí nevzpomněla.

Jak jste si vedla ve škole?

Tak já myslím, že dobře. Mamka učila ve stejné škole, do které jsem chodila, takže jsem byla pod kontrolou ☺.

Vyvedla jste někdy ve škole nějaký průšvih?

Myslím si, že ani ne. Maximálně jsem přišla pozdě, ale nic většího.

Které předměty jste měla nejraději?

Tělocvik a angličtinu určitě, protože ty teď učím. Jinak třeba matematiku...

Jak dlouho už učíte? Jak se vám líbí na naší škole?

Učím teprve druhý rok. Předtím jsem byla v Jihlavě a teď jsem tady. Tady se mi to líbí asi víc. Je to sice větší škola, ale jsou tady fajn učitelé i děti.

Co vám připadá na učitelské profesi nejobtížnější?

Nejobtížnější mi připadá namotivovat žáky, aby se sami něco naučili a třeba se tomu

věnovali i doma a aby je to i bavilo. Vlastně udělat hodiny zajímavé. Třeba tělocvik moc lidí teď nebaví, tak se snažím hodiny dělat zajímavěji.

Odkud pocházíte?

Pocházím ze Sněžného.

Zkoušíte ráda nové věci, nebo raději zůstanete u jistoty?

Asi mám radši jistotu. Občas něco nového zkusím, ale radši mám už vyzkoušené věci.

Co vás dokáže opravdu rozčílit?

Rozčílit mě dokáže lidská hloupost. Taky nesnáším namyšlenost.

Jaké jídlo se na vašem stole nesmí objevit a jaké máte naopak ráda?

Já nemám ráda moc maso nebo játra, vnitřnosti. Naopak ráda

mám takovou tu italskou kuchyni – těstoviny, pizzu a tak.. A samozřejmě čokoládu ☺.

Máte ráda podzim, nebo byste radši ještě chytala bronz na letním slunci?

Já mám ráda obě dvě období, ale na podzim se mi líbí barevné listí. Takže dokud nenapadne sníh, tak asi podzim.

Máte nějakou fobii? Dokázala jste se nějaké zbavit?

Tak fobii mám z hadů, ty od malička nesnáším a vždycky jsem se jich hrozně bála. Žádné fobie jsem se zatím nezbačila, asi ji budu mít po celý život.

Prožila jste někdy déjà vu (pocit, že člověk nějakou situaci nebo událost už někdy dříve prožil - poznámka redakce)?

Tak to prožívám docela často, ale to jsou takové ty každodenní situace, kdy si řeknu – jo, to se mi už někdy stalo nebo se mi o tom zdálo. Žádnou konkrétní situaci si nevybavím.

Každý má nějakou špatnou vlastnost. Jakou máte vy?

Jsem hodně tvrdohlavá a někdy kvůli tomu dokážu být protivná.

Kdyby existovalo cestování časem, kam byste se vydala?

To je zajímavá otázka ☺. O tom jsem nikdy nepřemýšlela. Asi spíš do budoucna, třeba za

200 let, jak to tady bude vypadat...

Máte nějaké domácí zvíře?

Mám doma psa Montyho.

Splnil se vám nějaký životní sen? Co byste si ještě chtěla splnit?

Asi bych chtěla ještě víc cestovat.

Do jaké země byste se chtěla podívat?

Do Holandska. To je celkem blízko, takže se mi to snad

splní. A taky někam dál... Třeba na Nový Zéland, to je pěkná země.

Co děláte ve volném čase?

Ráda samozřejmě lenoším a ráda spím ☺. A z aktivního odpočinku ráda hraju volejbal, tenis, plavu nebo běhám. Někdy si třeba jenom přečtu knížku nebo pustím seriál.

Máte ráda společenské akce?

Mám - třeba plesy, divadlo a takové věci. Nedělám to moc často, ale když je příležitost, tak rádu jdu.

Ovlivňují vás módní trendy?

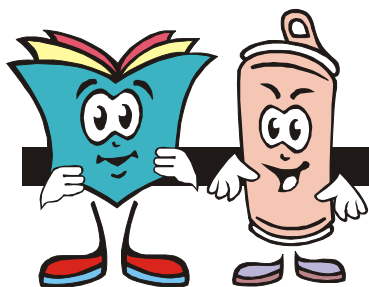
Myslím, že občas ano. Ale spíš se řídím podle sebe. Že bych musela mít všechny módní novinky, tak to zase ne.

Prožila jste někdy nějaký adrenalinový zážitek?

Skákala jsem s padákem, tam jsem se chvilka docela bála, ale byl to bezva zážitek. Možná bych si to ještě zopakovala, ale třeba takový bungee jumping, to mě moc neláká.

***Rozhovor připravily
Eva Pelikánová
a Radka Havelková, 8.C***

DOBŘE SBĚROVÉ NAŠLÁPNUTÍ

Mgr. Pavlína Poláčková

Sběrové aktivity už k naší škole patří téměř neodmyslitelně. První výběrové kolo papíru a hliníku je za námi, výsledky si můžete prohlédnout v tabulce. Hodnoty jsou uvedeny v kilogramech...

I v letošním školním roce vybíráme papír a hliník ve skladových prostorách obchodního domu JK MARKET na Komenského náměstí, kde nás vzali do bezplatného podnájmu ☺, za což jim - jmenovitě panu vedoucímu Stanislavu Benešovi - mockrát děkujeme. Výběr probíhá u zadního vchodu do budovy na rampě pro příjem zboží - směrem k obchodnímu domu BILLA.

Přesto se ale stále najdou jednotlivci (nebo jejich rodiče či prarodiče), kteří do prodejny nosí sběr i mimo stanovené dny a vybírací hodiny. Proto musíme znovu opakovat:

**STARÝ PAPÍR A HLINÍK SE VYBÍRÁ POUZE
V TĚCHTO TERMÍNECH A HODINÁCH**

05. 10. - 09. 10. 2015

07. 12. - 11. 12. 2015

07. 03. - 11. 03. 2016

30. 05. - 03. 06. 2016

vždy v době 06.30-07.10 a 13.30-14.30 hodin

V jiných dnech a v jiných hodinách není v prodejně JK MARKET přítomen nikdo z naší školy, kdo by od vás sběr převzal, takže je zbytečné ho tam nosit a snažit se ho vnutit personálu obchodu. Prodavačky a ostatní zaměstnanci JK MARKETU nemají s naším sběrem nic společného, oni nám pouze umožnili, abychom si ho v jejich skladech v průběhu výběrových týdnů uložili.

Část finančních prostředků z tohoto výběru putovala na konto občanského sdružení ŽIVOT DĚTEM. Jejich poděkování si můžete prohlédnout na následující straně...

TŘÍDA	HLINÍK	PAPÍR
1.A	1,20	324,00
1.B	2,70	212,00
2.A	44,80	283,00
2.B	3,60	595,00
3.A	4,20	347,00
3.B	4,80	278,00
4.A	20,00	870,00
4.B	5,00	607,00
5.A	3,70	316,00
5.B	11,30	343,00
1. stupeň	101,30	4 175,00
6.A	9,20	297,00
6.B	1,80	194,00
6.C	9,80	906,00
7.A		442,00
7.B	6,40	415,00
7.C		1,00
8.A	0,10	293,00
8.B	2,80	61,00
8.C	0,50	49,00
9.A		1,00
9.B	1,40	150,00
9.C	1,80	245,00
2. stupeň	33,80	3 054,00
ředitelna		1 393,00
sborovna	0,40	9,00
družina	2,20	368,00
příznivci školy		81,00
jídelna		120,00
ZŠ Slavkovice		
CELKEM	137,70	9 200,00

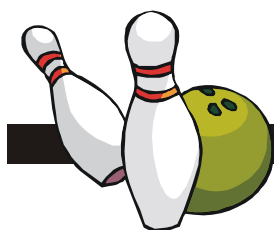
Život dětem tímto srdečně děkuje
**dětem, rodičům a zaměstnancům
Základní školy,
Vratislavovo nám. 124, Nové Město na Moravě**

za účast při sbírce ve školním roce 2015/2016 a finanční částku 1 875 Kč
získanou prodejem předmětů s logem Život dětem

Částka bude použita na pomoc dětem se závažnými onemocněními, které jsou stabilně odkázány
na domácí péči svých rodičů a to konkrétně na pořízení rehabilitačních a kompenzačních pomůcek,
na úhradu zdravotnického materiálu, speciální výživy, rehabilitačních pobytů apod..

Děkujeme Vám, že nám pomáháte
proměnit dětské slzy v úsměv.

www.zivotdetem.cz

PUCLÍKŮV TURNAJ V BOWLINGU

Zdeněk Havlík

Opět po roce se sešla smíšená čtyřčlenná družstva ze všech šestých až devátých tříd, aby změřila své síly na tradičním podzimním bowlingovém turnaji, který již několik let pořádá školní časopis Puclík.

Bowlingová herna Penzionu Vrchovina tak byla ve čtvrtek 19. listopadu 2015 svědkem obrovského nasazení, skvělých výkonů a také spousty legrace, což všechno k této hře neodmyslitelně patří. Turnaj zahájila v pravé poledne družstva šestých tříd a během následujících čtyř hodin se na všech dráhách koulelo jako o život. Však o život občas i šlo ☺...

Někomu se dařilo lépe, někomu hůř, ale tak už to v soutěžích chodí. S prázdnou však neodešel nikdo, protože každé družstvo si za svůj výkon odměnu zasloužilo. Redakce časopisu Puclík měla pro všechny zúčastněné připraveny nejenom diplomy, ale i sladké odměny a pro vítěze také tradiční šampíčko.

A jak to celé dopadlo? V **kategorii 6. tříd** si nejlépe vedla 6.A, jejíž družstvo ve složení Martin Charvát, Jindřich Kašťánek, Anežka Drdlová a Aneta Harvánková naházelo celkem 509 bodů a stalo se vítězem. Druhé místo patřilo třídě 6.C s 403 body a třetí příčku obsadila 6.B, která získala 372 bodů. Nejúspěšnějším hráčem tohoto ročníku se stal Michal Žváček ze 6.B, který celkem uhrál 136 bodů.

V **kategorii 7. tříd** zvítězila 7.A, kterou reprezentovali Karel Král, Ondřej Vítek, Kryštof Komínek, Tereza Benešová a náhradník Radek Horký. Společnými silami získali celkem 615 bodů. Druhé místo vybojovala 7.C s 550 body a třetí skončila 7.B, které se podařilo nasbírat celkem 474 bodů. Nejvíce bodů ze všech sedmáků naházal Jaromír Mráz ze 7.C - 191.

I **osmé třídy** dodržely pořadí předchozích ročníků, a tak v čele stanula 8.A, za kterou hrál Roman Svoboda, Michaela Tulisová, Radek Jínek a Monika Zajíčková. Jejich bodové konto se zastavilo na čísle 755. Druhé místo si odnesla 8.C za 667 nahraných bodů a třetí skončila 8.B s 506 body. Ro-

man Svoboda z 8.A naházel ze všech nejvíc - 241 bodů.

Turnaj zakončila družstva **devátých tříd**, mezi kterými byla nejúspěšnější 9.C. Její družstvo ve složení Michael Dvořák, Jan Bartoň, Michal Žák a Nina Křížová nashromáždilo úctyhodných 832 bodů. Druhé místo uhájila 9.B s počtem 790 bodů a třetí pozice patřila třídě

9.A se 727 body. Nejlepším hráčem devítek i celého turnaje se stal Michal Žák z 9.C, který v součtu obou hracích kol naházel celkem 243 bodů.

Všem účastníkům turnaje děkujeme za skvělou atmosféru, a jestli se vám koulování s Puclíkem líbilo, tak třeba zase za rok...

OMLAZENÝ EKOTÝM

Nástupem nového školního roku se Ekotým rozrostl o nové členy, tentokrát nejen o žáky šestých, sedmých a osmých tříd, ale i z řad pátáků. V letošním školním roce tak má rekordních 24 členů. Musím říct, že se tentokrát sešla bezva parta mladých lidí, na které je spoleh a kteří se nebojí přiložit ruku k dílu. Kéž budu toto moci říct i v červnu. Držím nám palce ☺...

Mgr. Martina Janíčková

Michaela Pinterová	5.A	Veronika Jamborová	6.C	Denisa Vincenci	7.B
Adéla Křížová	5.A	Světlana Dittrichová	6.C	Barbora Malinová	7.B
Jaroslav Kříž	5.A	Simona Lemperová	6.C	Jarmila Příhodová	8.A
Franz Zerzán	5.A	Monika Vítková	7.A	Kristýna Janečková	8.A
Aneta Pokorná	5.A	Tereza Benešová	7.A	Iveta Krejčí	8.A
Leontýna Oravcová	5.B	Helena Bílková	7.A	Lucie Hlaváčová	8.C
Lucie Kulišková	6.A	Barbora Špačková	7.A	Kristýna Altová	9.B
Michal Žváček	6.B	Radek Horký	7.A	Kristýna Benešová	9.C

EROPSKÝ DEN BEZ AUT

Každý rok se slaví dne 22. září Evropský den bez aut, který upozorňuje na nárůst automobilové dopravy a na škodlivý vliv dopravy na ovzduší.

Žáci 8. ročníku v rámci volitelného předmětu zjišťovali mezi veřejností, rodiči a přáteli, jak jsou na tom s dodržováním předpisů. Ptali se

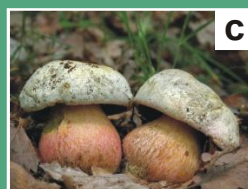
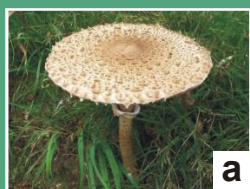
například na znalost dopravních značek, zda jezdí v plně obsazeném autě, zda přepravují v autě domácí mazlíčky a podobně.

Pro zajímavost alespoň několik výsledných čísel... Z dvaceti dotázaných odpovědělo na otázku **Telefonujete za jízdy?** kladně 12 řidičů. Na otázku **Dodržujete předepsanou rychlost v obci?** odpovědělo záporně 6 dotázaných z dvaceti a na otázku, **zda měli někdy dopravní nehodu**, odpovědělo kladně pět řidičů z dvaceti.

Anketa ukázala, že z celkového počtu pětadesáti dotázaných převládají ohleduplní řidiči, kteří dodržují na silnicích předepsaná pravidla silničního provozu.

Mgr. Martina Janíčková

spojovačka

Poznáte je?

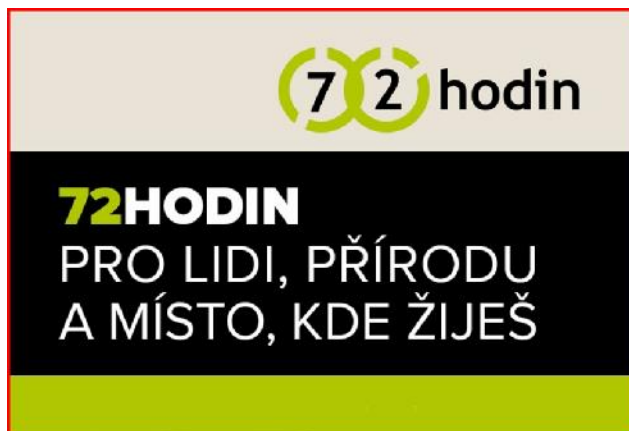
1. Hřib satan
2. Muchomůrka blanitá
3. Kozák březový
4. Liška žlutá
5. Bedla vysoká
6. Muchomůrka ježohlavá

ŘEŠENÍ: 1c, 2e, 3d, 4f, 5a, 6b

*Denisa Vincenci, 7.B
Barbora Malinová, 7.B*

PROJEKT 72 HODIN

Ve dnech 8. až 11. října 2015 proběhl již 4. ročník dobrovolnického projektu 72 hodin. My jsme se zapojili v pátek 9. 10. 2015, kdy parta devatenácti dětí z řad Ekotýmu vyrazila do lesa Ochoza.

Počasí nám moc nepřálo, ale nebylo zásadní překážkou. Nejprve jsme vyčistili studánku Hubert od nánosů bahna, větví a šišek. Další zastávka byla u tůň v lokalitě Hrnečnice, kde jsme vysbírali odpadky a provedli nezbytná měření pro monitoring. Ve sběru odpadků jsme pokračovali i celou zpáteční cestu. Kromě odpadků se nám podařilo nasbírat i pěknou řádku hříbků.

Domů jsme se vrátili celí mokří, zablácení a promrzlí, ale obohaceni o zážitky, legraci a uvnitř nás hřál pocit ze smysluplné a prospěšné akce pro naši přírodu a okolí.

Mgr. Martina Janíčková

ANKETA

1. Co si vybavíte jako první, když se řekne podzim?
2. Máte nějakou podzimní tradici?
3. Kdy je podzimní rovnodennost?
4. Sbíráte kaštiny? Co s nimi děláte?
5. Chodíte pouštět draka?

Jiří Mička – 5.B

1. Padání listí, pouštění draka...
2. Pouštím draka.
3. Ne.
4. Sbíráám kaštiny, nosím je do lesa o Vánocích. Táta je myslivec.
5. Ano, chodím pouštět draka.

Jan Dufek – 8.B

1. Budu si muset koupit nový kabát, Lady Gaga vydá nové CD a velikonoční zajíček.
2. Ne.
3. Co to je?
4. Ne... Nechutnají mi.
5. Ne... Proč?

Mgr. Martina Bártová

1. Když se řekne podzim, napadá mě jeho dvojí tvář - krásný slunečný podzim se zabarveným listím a naopak takový ten chladný, sychravý podzim s deštěm.
2. Rádi chodíme s rodinou pouštět draky, sbíráme kaštiny a v naší rodině je také tradicí vybírání brambor na podzim.
3. Podzimní rovnodennost nastává 23. září.
4. Někdy z toho vyrábíme zvířátka, nebo je nosí dcera do školy.
5. Ano.

Mgr. Ivona Kovačičová

1. Vybavím si krásné listí.... Nádherné pohledy na Vysočinu, protože je to krásné, když se podíváte.
2. Asi ne...
3. No, tak to bych měla vědět jako zeměpisec - samozřejmě 23. 9.
4. Kaštiny sbírám každopádně. Sbíráám úplně všechno. Jednak chodíme za zvířátka na Štědrý den, nebo dělám dekorace. Takže věnečky a takové různé ozdoby... Takže na dekoraci sbírám všechno možné.
5. No – tak to už ne... Už mi dítě odrostlo, takže draka už pouštět nechodím...

Helena Bílková a Barbora Špačková, 7.A

OKÉNKO DO PŘÍRODY

Listí už dávno opadalo, venku už zalézá zima za nehty, a tak se vše živé připravuje na zimu. Lidé přidávají vrstvu teplého oblečení, uši zakryjí kulichem, nasadí rukavice, popř. se zahřejí teplým čajem. Některá zvířátka si to uměla s přírodou domluvit, zimu prostě přespí. Takový ježek nebo třeba netopýr to mají vychytané. Ale co třeba křeček? Nebo naše největší lasicovitá šelma jezevec? Jak ten je na tom?

Jezevec lesní

- Přes zimu se neukládá k zimnímu spánku jako třeba ježek, ale i tak prospí spoustu času.
- Vyhrabává si nory až pět metrů hluboké. Nora má vždy uprostřed místo pro spaní a odtud se větví spousta chodbiček, které jsou zakončeny východy. Jezevec je velmi čistotný. Nenechává si v noře zbytky potravy a trus si ukládá také mimo noru.
- Je to naše největší lasicovitá šelma, která je rozšířená po celé Evropě, Krétě a Malé Asii.
- Váží něco mezi dvanácti až dvaceti kilogramy a i s ocasem může měřit až jeden metr. Velmi se liší od ostatních lasicovitých šelem. Má zavalité tělo a pro něj typickou bílou hlavu s širokými pruhy přes oči.
- Živí se hmyzem, hraboši, vejci, houbami, kořínky, občas i zdechlinou. Je všežravec.
- Jezevčí páření se nazývá chrujení. Rodí se jim jedno až pět mláďat, kterým se otevírají oči asi tři týdny po porodu. Samice je kojí asi deset týdnů, zhruba v pěti měsících se mláďata osamostatňují. Dožívají se až patnácti let.
- Jezevci se nejčastěji loví tzv. norováním. Za tímto účelem bylo také vyšlechtěno speciální plemeno psa – jezevčík.

Zdroje: www.wikipedia.cz, www.photo-travel.cz

Připravila Lucie Hlaváčová, 9.C

MÁ TO SMYSL. TŘÍDTE ODPAD

- Za rok připadá na jednu osobu 220–320 kg odpadu?

- Tři pětiny domovního odpadu lze dále vytrědit a využít?

- Lahev odevzdanou do kontejneru na sklo nerozbijíme?

- PET lahev před vhozením do kontejneru sešlápneme?

- Papír lze recyklovat 6–7 krát?

- Z hliníku, který se spaluje, se dále vyrábí oxidační činidlo do hutí?

- Ploty, izolace, sterilní roušky jsou také z PET lahví?

- Z CD nosičů se vyrábějí vypínače?

- Z PET lahví se vyrábí fleecové bundy a mikiny? Nebo palubní desky v autě?

- Z tony vytěžené horniny ze zlatého dolu získáme asi pět gramů zlata. Z tony vysloužilých mobilů získáme 300 gramů zlata. Recyklace je tedy šedesátkrát výhodnější...

- Na výrobu jedné fleecové bundy stačí třicet recyklovaných PET lahví a na tričko je potřeba pouhých pěti PET lahví?

FÓRKY

Sedí jezevčík v okně a smutně kouká. Jde kolem buldok, zastaví se a volá na něj: „Pojď si hrát!“ „Nemůžu, zamkli mě tady!“ „Tak skoč dolů!“ „Ani nápad. Nechci mít čumák jako ty!“

Potká kočka prase a povídá mu: „Já vím, co z tebe bude, až vyrosteš!“ „Tys četla můj horoskop?“ diví se prase. „Ne, kuchařku...“

Povídá jeden myslivec druhému: „Mám nějakýho divnýho psa. Když střílím na zajíce a minu, tak padne na zem a strašně se chechtá.“ „A co když trefíš?“ ptá se druhý myslivec. „To nevím, mám ho teprve tři roky.“

Vyčerpaný lovec se potácí divočinou a na jedné mytíně vidí malé tábořiště se dvěma muži sedícími u ohně. Dopadá se k nim a radostně vydechne: „Jsem moc rád, že vás vidím. Před třemi dny jsem zabloudil...“ „Moc se neradujte. My jsme zabloudili před třemi týdny...“

Kristýna Janečková, 8.A

EKOLOGICKÝ INSPEKTOR

Dne 30. září 2015 se na zemi v šatnách po obědě povalovaly obaly od oplatků a kůry od pomeranče. Hned následující den jsme objevili za skříňkami obal od Bake Rolls. Tento obal tam strčil jeden nejmenovaný žák, který si tuto pochoutku dává místo oběda.

Tito dotyční, kteří odpadky odhazují na zem nebo je strkají za skříňky, by se měli naučit, že odpadky se hází do koše!

ZLÝ SEN...

PUCLÍKŮV KOMIKS

Nepříjemné sny občas pronásledují každého z nás. A když jsou ty sny ještě navíc o škole, je docela příjemné se včas probudit. Tak nějak je to i v komiksu, který pro Puclík vytvořila **Kateřina Rosecká ze 7.C...**

NA SLOVÍČKO...

Nina Křížová a Beata Dudová, 9.C

S VALČOU BÁRTOVOU

Valča Bártová je žákyní třídy 9.C a jejím velkým koníčkem je biatlon. Teď už má dokonce i zbrojní průkaz a může mít malorážku. Společně s ní dělá biatlon z naší školy i Tereza Benešová (7.A) a Jonáš Mareček (9.B)...

Jak ses dostala k biatlonu, co bylo tím impulzem?

V šesté třídě jsem přemýšlela, že bych chtěla začít dělat nějaký jiný sport než aerobic a taneční gymnastiku. A protože v tu dobu se zrovna konalo mistrovství světa v biatlonu a my dostali od školy vstupenky, šla jsem se na závod kouknout a tento sport se mi zalíbil natolik, že jsem se rozhodla ho vyzkoušet, a dost mě to chytlo ☺.

Jak dlouho už ho děláš a jak často máš tréninky?

Dva roky. Tréninky mám každé úterý, středu, čtvrtek a pak o víkendu je to různé - někdy máme volno, jindy máme zase dvoufázové tréninky a někdy se jezdí na závody nebo přespoláky. Samozřejmě na to, abychom byli fakt dobří, nestačí jen tréninky s klubem, ale je potřeba dělat ještě něco navíc individuálně - běh, posilování, kolo...

Už máš zbrojní průkaz. Gratulace! To jsi před tím nemohla střílet?

Děkuji ☺! Mohla, ale musela jsem mít dozorce, který má zbrojní průkaz více než tři roky a je mu více než 21 let. Ale ani teď ještě nemůžu sama střílet, protože mi není 18 let.

Zbrojní průkaz mám proto, abych mohla zbraň vlastnit, nosit si ji domů a tam ji mohla po každém tréninku pořádně

vyčistit a také trénovat i doma polohu tzv. sušení.

Kolik bylo v testu na získání průkazu otázek, jak dlouho ses na něj učila a jaké musíš splňovat podmínky, abys mohla dělat zkoušky?

V testu bylo 30 otázek, které byly vybrány ze 485, které jsem se musela naučit. Trenér samozřejmě říkal, ať se učíme už od července, i když jsem zkoušky dělala až v srpnu, ale začala jsem se učit týden před nimi a den před nimi jsem celý strávila zkoušením testů nanečisto a posledním opakováním otázek. Zkoušku jsem pak ale celou nesložila. Test a bezpečnou manipulaci jsem zvládla, ale poslední část jsem musela opakovat, a to střelbu ze staré malorážky, která se dost liší od té naší sportovní. Opravný termín jsem měla v září, zkoušku jsem napodruhé udělala ☺.

Aby mě pustili ke zkoušce, musí mi být 15 let. Když ji udělám, dají mi list, kde je napsáno, že jsem odborně způsobilá. A pak, aby mi vydali

zbrojní průkaz, musím doložit tento list o odborné způsobilosti, od lékaře list s potvrzením o zdravotní způsobilosti, pak potvrzení o členství v klubu, aby mě ho vůbec mohli vydat, protože jinak bych ho ani nemohla mít (pro nás biatlonisty je to výjimka), a souhlas rodičů s tím, že ho můžu mít, a fotku. Je to docela hodně papírů a lítání po všech čertech, abych to všechno měla a splňovala.

Co škola? Stíháš se při tom vůbec učit? A co střední – chystáš se na sportovku? A co potom?

Se školou je to dost náročný. Učit se stíhám i nestíhám. Když většinou po tréninku přijedu o půl sedmé, tak prvně myslím na jídlo, pak si dám chvilku regeneraci a až pak mám čas na učení (ale chuť se někam vytratila ☺). Někdy to taky doháním o přestávkách ve škole.

Se střední to ještě bude oříšek. Nemám úplně jasno kam a jestli mě vezmou. A co po-

tom? Kladu si stejnou otázku ☺.

Máš nějakého nejoblíbenějšího biatlonistu - biatlonistku? A znáš se s nějakým osobně?

Nejraději mám asi Verču Vítkovou a Michala Šlesingra, ale fandím vždy všem z českého manšaftu. Osobně se s nikým neznám, ale při trénincích na střelnici jsem už nějaké reprezentanty viděla ☺.

V jakém závodě ses nejlépe umístila? Máš nějaké cíle, kterých bys chtěla v biatlonu dosáhnout?

O závodech bych moc nemluvila. V zimě jsem jela jen tři a ty byly takové zkušební, abych věděla, co a jak se tento rok bude dít, značení zbraní a tak... Tento rok bych chtěla mít II. výkonnostní skupinu a co nejlépe se umístit v závodech ☺.

Co bys poradila ostatním, kteří by se chtěli k biatlonu přidat?

Aby se nebáli, že to nezvládnou, a jít do toho na 100 %.

ZÁVODY MTBO

Michaela Heralová, 9.C

O víkendu 17. a 18. října 2015 jste mohli zahlédnout v areálu okolo hotelu Ski závodníky na kolech s mapami. Byly to MTBO závody orientačních oddílů na kolech - Mistrovství ČR družstev.

V sobotu soutěžil každý závodník samostatně, jeho výsledek se poté započítával do hodnocení celého družstva. Byli to převážně dospělí a smyslem bylo objet daný úsek za co nejkratší čas a zároveň procvaknout všechny kontroly.

V sobotu se jel také dětský závod, jehož účastníci měli co nejrychleji projet úsek s kontrolami. Pro děti, které nejely dětský závod, jsme přichystali mini závůdek, kde v malém lesíku procházely kontroly za sladkou odměnu.

V neděli se jely štafety s hromadným startem, kde se střídali muži i ženy v cíli úseků. Vítězi se stala nejlepší tři pětičlenná družstva.

Závody se vydařily a všichni účastníci si to užili.

HALLOWEEN

Mgr. Dagmar Svobodová

V ANGLIČTINĚ S 8.C

Pro učitele je vždycky radostí učit třídu, která má nejenom dobré známky, ale projevuje i zájem o daný předmět. Ještě větší radostí je ale učit třídu, která se snaží svoje poznatky z daného předmětu využívat a projevuje i aktivitu navíc.

Pro mě je takovou třídou letošní 8.C. Moc mě těší, že většina dětí tady pochopila, že angličtina je nejenom povinným školním předmětem, ale i jazykem, bez kterého se ve svém životě už v podstatě neobejdou.

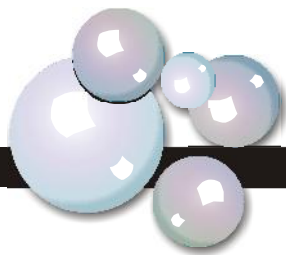
Už od šesté třídy vždycky čekám, když se blíží nějaký svátek, co si na mě zase vymyslí. Vánoce, Velikonoce či svátek sv. Patrika většinou oslavíme různými aktivitami a relativně „v klidu“. Když však nastane Halloween, trochu se bojím.

Ono vstupovat do třídy, která je zatemněná nebo v letošním roce i celá zamlžená (půjčit si přístroj na výrobu dýmu z fyziky přece nebyl problém), kde nevíte, co vás čeká za úkoly, není pro učitele vždycky spojeno s nejlepšími pocity.

Musím ale říct, že jejich programy i angličtina, kterou se vše snaží komentovat, jsou rok od roku lepší a to je moc fajn. Letos si program na Halloween připravili s předstihem, protože chtěli, aby se zúčastnila i rodičlá mluvčí Mariana, která jejich hodiny navštěvuje každý pátek.

A tak jsme hráli bowling s dýní, omotávali mumie a lovíli jablko z lavoru plného vody. Páteční hodinu jsme si všichni moc užili a to tématické občerstvení... Mňam!

Mgr. Dagmar
Svobodová

PERLIČKY Z NAŠÍ ŠKOLIČKY

V naší rubrice se pravidelně zabýváme přebrepty žáků při ústním či písemném zkoušení. Materiálu je pořád dost, ba co víc, hezky přibývá ☺. Ale dnes jsem se rozhodla dát žákům na chvíli klid a podívat se na druhou stravu – na stranu rodičů.

Stejně jako se v žákovské knížce tu a tam objeví úsměvná poznámka od některého z učitelů, i rodiče nás občas (hlavně při omluvách svých drahých ratolestí), zásobují perličkami ☺. Dnes mají tedy slovo rodiče a předem podotýkám, že jsou to omluvenky staršího data a každá podobnost je čistě náhodná, jakožto i jméno Pepíček (neb jak známo - Pepíček se vyskytuje skoro v každém českém vtipu). Ale jak uvidíte sami, pravopisné chyby se dělají celá léta pořád dokola...

- **Omluvenka 1:**

Paní učitelko, omluvte dnes prosím Pepíčka z vyučování. Má teplotu celých 38 %.

Ještěže Pepa neměl 38 ‰ (promile)... To už by opravdu nerozdýchal... ☺

- **Omluvenka 2:**

Dobří den, chci omluvit Pepíčka, bolí ho břicho a tak sním jdeme do nemocnice až ho dovedu do školy potřebuju se svama pani učitelko setkat potvrďte zchuzku.

Paní učitelka, která omluvenku obdržela, byla zmatená a nevěděla, zda má ještě Pepíčka čekat, nebo už ho snědli v nemocnici... ☺

JAK JSME PRACOVALI POD TLAKEM

Tereza Šebková, 9.C

Někteří z vás možná vědí, že už od osmé třídy najdeme v rozvrhu hodin předmět svět práce. V devátém ročníku se v tomto předmětu zabýváme především výběrem povolání, našimi dovednostmi...

Ve středu 7. října 2015 si pro nás paní učitelka Janíčková připravila netradiční aktivitu. Měli jsme si měli vyzkoušet, jaké to je pracovat pod tlakem.

Dostali jsme dva papíry, na kterých byly úkoly (překlad slovíček, stříhání puclíků...), které jsme museli splnit v ča-

sovém limitu pětadvaceti minut. Někteří se do toho pustili opravdu s nadšením, jiní to zase vzali jako zábavu. Mezi jednotlivými úkoly jsme museli vždy udělat dvacet dřepů.

Musím říct, že to bylo docela náročné, zvlášť když jste potom měli ještě přemýšlet ☺.

Paní učitelka nám do toho navíc říkala různé věty, které nás měly rozhodit. Třeba: „To máme zase dneska počasí...“ nebo „Nestříhej to tak křivě!“

Mně osobně to bavilo a bylo to zajímavé zpestření hodiny - i když pod tlakem ☺...

VÁNOCE S PUCLÍKEM

Vánoce se nezadržitelně blíží, a tak je nejvyšší čas si připomenout, co všechno nás v těch posledních týdnech čeká. Budou to akce, které jsou u nás ve škole už dlouhá léta tradiční, a tak by byla škoda se k nim letos nevrátit...

✿ ŠKOLNÍ VÁNOČNÍ STROMEČEK ✿

Stejně jako v minulých letech bude i letos v předvánočním období dominantou přízemí hlavní budovy školní vánoční stromeček. Letos se objeví v prvním prosincovém týdnu a s ním i výzdoba přízemí hlavní budovy, abychom si vánoční atmosféry ve škole užili rovné tři týdny.

Vždy ráno od 7.15 do 7.30 hodin pod něj můžete umístit dárky pro své kamarády a spolužáky, kterými jim chcete na Vánoce udělat radost. V průběhu posledního předvánočního školního dne pak Puclík zařídí, aby se všechny dárky dostaly do těch správných rukou.

Dárky nezapomeňte **čitelně označit JMÉNEM A TŘÍDOU** toho, pro něhož jsou určeny. **Věnujte napsání a zejména připevnění cedulky s těmito údaji na dárky dostatečnou pozornost!!!** Každý rok se totiž objeví pár dáreků, které není možné doručit, protože na nich tyto údaje chybí.

✿ VÁNOČNÍ SOUTĚŽ VE VÝZDOBĚ ✿

O NEJLÉPE VÁNOČNĚ OZDOBENÝ VSTUP DO MÍSTNOSTI

V posledních letech jsme vyhlašovali soutěž o nejlépe ozdobené vstupní dveře do třídy. Bylo jen minimum tříd, které se do akce nezapojily, přidali se i učitelé se sborovnou a svými kabinety, ozdoben byl vstup do kanceláře a ředitelny, paní uklízečky nazdobily svoje místnosti... Školní chodby jsme tak měli v předvánočním období opravdu krásné a škola dýchala skutečnou vánoční atmosférou...

Rozhodli jsme se, že na osvědčených pravidlech nebudeme

nic měnit, a tak i letos vyhlásíme soutěž o nejlépe vyzdobené vstupní dveře do místnosti, kterou obýváte a využíváte. Bylo by fajn, kdyby jednotlivé třídy nějak ozdobily nejen vlastní dveře, ale i kousek prostoru kolem nich. Nebojte se tedy zapojit vlastní fantazii, neomezujte se nutně jen na fyzickou velikost dveří, ale klidně využijte i prostor kolem nich.

Žádné konkrétní podmínky pro soutěž stanoveny nejsou, takže všechno závisí na vás. Není

třeba se ani přihlašovat – pokud si vstup do třídy ozdobíte (ze strany chodby samozřejmě), automaticky vás do soutěže zahrneme, pokud ne, soutěž se vás netýká. Hodnotit budeme celkový dojem výzdoby a její originalitu.

Do soutěže nezahrneme 1.-3. ročník, tedy třídy na přistavbě, protože v nich je výzdoba vždycky dílem paní učitelky a děti se na ní podílí minimálně. Redakční rada provede vyhodnocení soutěže **v pátek 11. prosince 2015** odpoledne.

✿ VÁNOČNÍ DISKOTÉKA ✿

V předchozích letech se nám o hudbu a různé efekty na vánoční diskotéce postaral profesionální diskžokej a bylo to fakt bezva. Vánoční diskotéka bude tedy letos opět pod takovkou **DJ Davida Hamerského** a můžete se těšit nejen na skvělou muziku, ale i na

různé efekty, které se na diskotékách běžně objevují.

Naše redakce pro vás připraví v průběhu odpoledne i několik soutěží, ve kterých se můžete nejen kolektivně vyblbnout a vyřádit, ale hlavně si odnést i nějakou tu sladkou odměnu.

Nezapomeňte vzít na diskošku i své třídní či jiné učitele, určitě se vám je podaří přemluvit, ať je pořádná sranda ☺...

Diskotéka je určena pro 4.–9. třídy.

**ŠKOLNÍ ČASOPIS
PUCLÍK**

**ZVE ŽÁKY 4.-9. TŘÍD
A JEJICH UČITELE NA TRADIČNÍ**

**VÁNOČNÍ
DISKOTÉKU**

**S DISKŽOKEJEM
DAVIDEM
HAMERSKÝM**

**17. 12. 2015
15.30-19.00 HODIN**

**KULTURNÍ DŮM
NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ**

UKÁZKA DRAVCŮ

Mgr. Petr Smékal

PANA ZALEŠE

Po čtyřech letech k nám do školy opět zavítal pan Milan Zaleš, který se profesionálně věnuje sokolnictví a provádí výcvik dravých ptáků. Vlastní 35 exemplářů a s některými z nich jsme měli možnost se seznámit díky jeho ukázce, se kterou za námi přijel, i my...

Po příchodu do tělocvičny naši školy nás tam čekali nezvyklí sportovci. Byli to draví ptáci – jak ti, co loví ve dne, tak ti noční dravci. Pan Zaleš a jeho svěřenci byli připraveni se nám předvést. Po poutavém vyprávění o zvycích a chování orla, sovy, poštolky a dalších představitelů letavých predátorů přišla na řadu malá ukázka toho, co tito dravci umí.

Létali na povel z ruky na ruku, kterou jsme si chránili silnou koženou rukavicí. Ten, kdo viděl, jaké drápy má orel, se tomu určitě nedivil. Mimochodem - orel mořský, spíše tedy orlice, často do vyprávění vstupovala svým „povídáním“ a hlasitě se dožadovala pozornosti. Když ale létaly sovy, musela orlice pryč. Prý by to nedělalo dobrotu.

Viděli jsme také nejmenšího dravce na světě – poštolku vrabčí. Na to, jak je malá, je prý docela bojovná a akční. Loví hmyz i malé ptáky a hlodavce. Po více než hodinovém vyprávění nám zůstalo v hlavě spousta nového o těchto krásných představitelích ptačí říše, které hloupý člověk málem vyhubil. No, vlastně zbylo ještě něco – malá hromádka ptačího trusu u tělocvičny. To nám dala orlice Mařenka najevo, co si myslí o tom, když ji dáme stranou mimo pozornost a obdivné pohledy obecnosti ☺.

okénko

ZŠ SLAVKOVICE

SLAVKOVICE NEZAHÁLÍ

Mgr. Jana Láchová

Pomalu se blíží Vánoce, a tak určitě nebude na škodu, když se trošku ohlédneme zpátky a připomeneme si, co všechno jsme od září ve Slavkovicích stihli...

PŘIVÍTÁNÍ PRVNÁČKŮ

1. září přivítaly naše školáky nejen paní učitelky, ale i náš pan ředitel s paní zástupkyní. Mnoho úspěchů nám popřál pan místostarosta Nové Města Stanislav Marek a pan Košík

NA DOPRAVNÍM HŘIŠTI

Druhý týden školního roku jsme v jednotlivých předmětech opakovali učivo a vydali jsme se na výlet do Nového Města. Čekala nás výuka dopravní výchovy. V kulturním

hu nasednout na kolo našli i naši prvňáci. Měli jsme radost, když nás pan policista Petr Jinek v závěru pochválil za ukázněnost a dodržování předpisů.

za obec Slavkovice. Slavnostně jsme společně přivítali žáky, kteří nastoupili do 1. ročníku. Letos to jsou čtyři žáci – samí kluci. V celé škole nás je stejně jako vloni – 26 žáků.

domě jsme se učili dopravní předpisy pro chodce a cyklisty, zopakovali si značky a řešili, jak účastníci silničního provozu projedou křižovatkou. Venku na dopravním hřišti jsme si pak znalosti vyzkoušeli, Odva-

CESTUJEME PO SVĚTĚ

V naší škole vykonávala pedagogickou praxi studentka Masarykovy univerzity v Brně. Je to naše bývalá žákyně, která se k nám ráda vrací. Protože je i velká cestovatelka, provedla nás formou besedy s prezentací zeměmi, kam se o prázdninách dostala. Cílem její cesty byla Moskva. Dověděli jsme se spoustu zajímavých informací o zemích, lidech a památkách.

HUDEBNÍ POŘAD

V pátek 25. září 2015 jsme se společně s dětmi z mateřské školy zúčastnili hudebního programu s názvem Šel tudy, měl dudy. Celým pořadem nás příjemně provázeli pedagogové ze ZUŠ ze Žďáru nad Sázavou - Leoš Drahotský a Miro-

slava Smékalová. Slyšeli jsme 18 hudebních nástrojů. S některými jsme se setkali úplně poprvé, jako s klarinetem, violoncellem, saxofonem nebo příčnou flétnou. Na závěr jsme si zazpívali známou píseň *Není nutno doprovázenou* na dudy i buben.

CANISTERAPIE

Po roce nás opět navštívily naše psí kamarádky Ariska a Tessy. Se svojí paní - cvičitelkou - nám předvedly další kousky, které výborně ovládají. Nejprve jsme zhlédli film o výcviku Arisky a ostatních psů. Viděli jsme, jak konkrétně pomáhají zdravotně postiženým dětem i dospělým. Tentokrát jsme mohli obdivovat i další zvířátko – kočičku Matěje. V tělocvičně jsme pak byli svědky, jak Ariska poslouchá a plní pokyny cvičitelky. Mohli jsme si všechna zvířátka opatrně pohladit a zahrát si s Ariskou na „schovávanou“. Při ní opět Ariska hledala schované piškoty u dětí. Doufáme, že se zase setkáme...

BESEDA S POLICISTOU

5. října 2015 k nám do školy přijel pan Smusz – policista ze Žďáru nad Sázavou. Ukázal nám spoustu zajímavých věcí, které používají policisté při své práci. Vyzkoušeli jsme si pouzta, neprůstřelnou vestu, mohli jsme si prohlédnout zbraně. Povídal nám, jakou školu musí policista vystudovat, jak si udržuje fyzickou kondici. Pan policista byl mile překvapen z

našich znalostí při testu z dopravních značek. Na konci besedy jsme si mohli prohlédnout policejní auto i s ukázkou houkačky a vyzkoušet služební vysílačky.

BESEDA S CESTOVATELEM

Ve středu 4. listopadu 2015 jsme měli možnost „podívat se“ prostřednictvím cestovatele Jana Vařeky do zemí kontinentu Afriky. Pan Vařeka nás v cestovatelském klobouku pozdravil svahilštinou „Džambo“, naučil nás odpovídat „Mambo“ a pak už jsme napjatě sledovali jeho vyprávění. Pan Vařeka navštívil už 21 zemí Afriky, dokonce nějaký čas žil s kmenem Masajů. Díky fotografiím jsme se dostali do divočiny, do národních parků, ale také do škol a na nejvyšší horu Afriky Kilimandžáro. V kvízech jsme přiřazovali vlajky k jednotlivým státům, rozeznávali jsme zvuky zvířat. Prohlédli jsme si svahilsko – anglický slovník a některé africké bankovky. Dokonce jsme vyslechli pohádku v angličtině,

kteřou napsal africký kamarád pana Vařečky - text nám četl a

pak překládal. Na konci besedy

jsme si mohli zazpívat oblíbenou píseň Afričanů.

OSLAVA S eTWINNINGEM

Ivana staňková

Uběhlo téměř deset měsíců a náš tým Partáci ukončil soutěžení k oslavě 10. výročí trvání eTwinningu. Hra byla zahájena 10. února 2015 při příležitosti Dne bezpečného internetu a byla zakončena 10. října 2015 na Národní konferenci eTwinning 2015.

Hlavním úkolem pro zúčastněné bylo seznámit se s historií eTwinningu a vyzkoušet si práci v Twinspace. Hra se skládala z deseti úkolů, které byly postupně zveřejňovány na webu www.etwinning.cz/10let. Za splnění každého úkolu jsme byli odměněni virtuálním odznakem – seznam zapojených škol a počet získaných odzna-

ků je publikován na www.etwinning.cz/prehled.

Soutěžení, vymýšlení, tvoření prezentací, natáčení, hraní a taky sledování práce ostatních nás moc bavilo, takže nakonec jsme se svými deseti odznaky ve skupině týmů, které ze 180 zúčastněných dotáhly hru až do konce.

Teď už se těšíme na závěrečné zhodnocení a překvapení!

RAČTE VSTOUPIT

Ivana Staňková

Po nabídce spolupráce jsme se společně s několika školami u nás a na Slovensku rádi připojili k novému eTwinningovému projektu Račte vstoupit.

Realizací aktivit s cirkusovou tematikou chce tento projekt vést žáky k zvyšování úrovně pohybové aktivity, k formování základní sebekázně a volných vlastností, k vytváření správných a trvalých pohybových návyků, k poznávání zákonitostí přírody, života zvířat na svobodě a v zajetí, hudebních nástrojů, výtvarného a literárního umění spojeného s cirkusovým prostředím.

Pomocí prostředků ICT budeme zachycovat a zpracovávat všechny aktivity spojené s jejich realizací. Vytvořením společných česko-slovenských sborníků shrneme realizované činnosti a budeme je porovná-

vat. Prostřednictvím cirkusu budeme nabízet žákům aktuální témata dnešní doby – např. migrace obyvatelstva, akcep-

tování příslušníků jiných národů a respektování jiných kultur. Za pomoci tvůrčích aktivit umožníme žákům zorientovat

se v nabídce mediálních produktů, získat a uplatnit základní poznatky o úloze a fungování médií ve společnosti a naučit se kritickému myšlení ve vztahu k médiím. Navázáním na aktivity klaunů ve zdravot-

nictví povedeme děti k empatii a schopnosti vcítit se do pozice člověka v nemoci.

Máme společné logo, celoroční plán a měsíční společné úkoly. Každá škola přináší vlastní nápady, které nabídne ostatním

v prostředí Twinspace, kde si vzájemně předvádíme plnění úkolů. Sledování práce ostatních škol a družin nás inspiruje a učí stále novým věcem...

PODVEČERNÍ ČTENÍ

Ivana Staňková

Podvečery už jsou zase pošmourné a lákají do tepla a k příjemnému posezení s knížkou... Začínáme tedy naše tradiční setkávání s hosty a scházíme se v hojném počtu poprvé v tomto školním roce.

Naše pozvání přijali manželé Koláční ze Žďáru nad Sázavou. Paní Martina se sama uvedla slovy: „Nejsem ani

spisovatelka, ani paní učitelka, ani jinak známá osobnost, mám jen moc ráda knížky a šťastně mě baví číst sobě a svým

dětem.“ S nimi také konzultovala výběr a podle ohlasů našich školáků úspěšně.

Nejdříve přečetla jeden příběh z knížky Prdlé pohádky kolektivu autorů známých dospělým z pořadů Na stojáka. O legraci nebyla nouze, příběh O paní Růžičkové byl umocněn tím, že mezi námi seděla jedna maminka téhož jména. Druhým výběrem byla knížka Františka Nepila Pět báječných strýčků. Mezi čtením jsme poslouchali nádherné písničky, které nám zahrál pan Koláčný (člen žďárské skupiny Fuga) na kytaru.

Společné první setkání rychle uběhlo a už se moc těšíme na příště...

PUCLÍK

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 82 – listopad 2015

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Mgr. Ivana Fousková, Mgr. Dagmar Svobodová

Valérie Bártová, Nina Křížová, Tereza Šebková, Beata Dudová, Michaela Heralová

Kristina Poulová, Radka Havelková, Eva Pelikánová, Barbora Mikešová

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

Číslo 82 vyšlo 27. listopadu 2015 v nákladu 35 výtisků